

Tilkinin Görünmez Bisikleti

Ebru Mina TOMURCUK

Tilkinin Görünmez Bisikleti

Ebru Mina TOMURCUK

Güneş ışınlarının çimenlerin üzerinde dans ettiği sıcak bir orman açıklığında, Felix adında zeki bir tilki yaşardı. Felix kurcalamayı ve bir şeyler yapmayı severdi, alet kemerindeki minik anahtarlar şingırdardı. Turuncu tüyleri pırıl pırıl parlardı ve kehribar rengi gözleri fikirlerle ışıldardı. Bir sabah atölyesinden parlak mavi bir bisiklet çıkardı. 'Bugün,' dedi, 'onu görünmez yapacağım!'

Felix bütün gün çalıştı, mırıldanıp durdu ve kurcaladı. Hava gibi parıldayan özel bir boya karıştırdı ve bisikletin üzerine usulca sürdü. 'Şimdi görüyorsun, şimdi görmüyorsun!' diye kıkırdadı. Yuvarlak gözlüklerini taktı ve üzerine atladı. Bisiklet altında yok oldu! Yolda pedal çevirerek ilerledi, kendini çok gururlu ve zeki hissetti.

Kıvrıla kıvrıla giden yolda Felix görünmez bisikletine binmiş gidiyordu. Sincaplar şaşkın şaşkın etraflarına bakındı. 'Vınnn! O da neydi?' diye cıvıladılar. Felix sadece kurnaz gülümsemesini takındı ve daha hızlı pedal çevirdi. 'Kimse beni göremez!' diye düşündü. Ama yol kalabalıktı ve arkadaşları yürüyüşe çıkmıştı. Onu zamanında fark edecekler miydi?

İlk Tavşan'dı. Rengarenk kurdelelerle dolu küçük bir çantası vardı, mavi atkısı dalgalanıyordu. Yolu geçerken görünmez bisiklet vınlayarak yanından geçti ve neredeyse ona çarpıyordu. 'Amanın!' diye soludu, pembe burnu seğirdi. 'Felix, sen misin? Seni hiç göremiyorum!' Felix sadece güldü ve hızla uzaklaştı.

Biraz ileride Ayı, parlak kurdelelerle dolu bir sepetle ağır ağır yürüyordu. Kırmızı örgü yeleği içinde iri ve yumuşacıktı. Görünmez bisiklet vınlayarak yanından geçti ve Ayı geriye doğru sendeledi. 'Hop orada!' diye gürlledi. 'Felix, dikkatli olmalısın. Geldiğini göremiyoruz!' Ama Felix sadece el salladı ve gururlanarak hızla uzaklaştı.

Küçük Kirpi sarı güneş şapkasıyla, önlüğünün cebinde kurdele makaralarıyla paytak paytak yürüyordu. Bir vınlama sesi duydu ve başını kaldırdı. 'Bu bir kuş mu?' diye merak etti. Tam o sırada görünmez bisiklet dikenlerine sürtündü. 'Eyvah!' diye ciyakladı. 'Felix, bu gıdıklıyor! Ama seni göremiyorum!' Felix güldü ve güvenliği düşünmeden yoluna devam etti.

Tavşan, Ayı ve Kirpi'yi bulmaya koştu. 'Felix'in görünmez bisikleti onun için eğlenceli, ama bizim için güvenli değil,' dedi, yuvarlak gözleri ciddiye. 'Güvenliğin gösterişten daha önemli olduğunu görmesine yardım etmeliyiz.' Ayı başını salladı ve Kirpi minik patilerini cıvrıttı. 'Hadi bisikletine kurdeleler bağlayalım!' diye önerdi Tavşan. 'O zaman herkes onun geldiğini görebilir!'

Ellerindeki bütün kurdeleleri topladılar—kırmızı, mavi, sarı, yeşil ve pembe. Tavşan çantasını açtı, Ayı sepetini yere koydu ve Kirpi önlüğünden makaraları çıkardı. 'Onu parlak ve neşeli yapacağız,' dedi Tavşan. 'Ve güvenli!' diye ekledi Ayı. 'Her yerde kurdeleler!' diye kıkırdadı Kirpi. Felix'i ve görünmez bisikletini bulmaya koyuldular.

Felix büyük bir meşe ağacının altında dinleniyordu, görünmez bisikleti gövdeye yaslanmıştı. Arkadaşları yaklaşırken başını kaldırdı. 'Merhaba!' diye seslendi. 'Görünmez bisikletimi görmek ister misiniz?' Tavşan öne çıktı. 'Daha iyi bir fikrimiz var,' dedi nazıkçe. 'Bırak üzerine birkaç kurdele bağlayalım. O zaman güvende olursun ve kolayca görülürsün!' Felix kaşlarını çattı, ama arkadaşları sevgiyle gülümsedi.

Ayı görünmez bisikleti sabit tuttu, kocaman patileri yumuşacıktı. Tavşan gidona kurdeleler bağladı ve Kirpi onları tekerleklerin etrafına sardı. 'Dur için kırmızı, git için yeşil!' diye cıvıladı. Birlikte çalıştılar ve kısa sürede bisiklet dalgalanan kurdelelerle kaplandı. Felix izledi ve yavaş yavaş gururlu gülümsemesi düşünceli bir gülümsemeye dönüştü. 'Belki haklısınız,' dedi.

Bisiklet tamamen süslendiğinde Felix üzerine atladı. Kurdeleler esintiyle gökkuşağı gibi dalgalanıyordu. 'Artık görebiliyorum!' diye güldü Kirpi. 'Ve herkes de görebilir!' diye ekledi Tavşan. Felix açıklıkta pedal çevirdi ve bisiklet renklerle parıldadı. 'Bu çok daha iyi,' diye itiraf etti. 'Görünürüm ve güvendeyim!' Arkadaşları sevinçle bağırdı.

O günden sonra Felix kurdelelerle kaplı bisikletiyle her yere gitti. Geerken sincaplar el salladı ve kuşlar ona eşlik ederek öttü. 'Felix geliyor!' diye seslenirlerdi, parlak kurdeleleri uzaktan fark ederek. Felix mutlu ve gururlu hissetti—görünmez olduğı için değıl, arkadaşları onu önemselediğı için. Arkadaşlarıyla birlikte güvende olmanın yeni bir şeyi gösteriş yapmaktan çok daha iyi olduğunu öğrendi.

Felix daha da fazla kurdele ekledi ve bazen arkadaşları da yanında bisiklete bindi. Tavşan scooter'ında, Ayı üç tekerlekli bisikletinde, Kirpi küçük arabasında—hepsi de kurdelelerle süslenmişti. Gittikleri her yerde neşeli bir geçit töreni oluşturdular. 'Parlak renkler bizi güvende tutar!' diye herkese hatırlatırdı Kirpi. Felix de başını salladı, kehribar rengi gözleri sıcacıktı. Bir daha asla görünmez olmak istemedi.

Güneşli bir öğleden sonra Felix bütün arkadaşlarını pikniğe davet etti. Bir battaniyeye oturdular, meyveler yiyip güldüler. 'Bana yardım ettiğiniz için teşekkür ederim,' dedi Felix. 'Görünmez olmanın zekice olduğunu sanmıştım, ama sizinle güvende olmak daha iyi.' Tavşan gülümsedi, Ayı başını salladı ve Kirpi Felix'in patisini kucakladı. 'Arkadaşlar birbirini kollar,' dedi Tavşan. Ve hepsi aynı fikirdeydi.

Felix'in bisikleti yakında duruyordu, kurdeleler esintiyle dans ediyordu. Ona baktı ve gülümsedi. 'Bir daha asla saklanmayacağım,' diye söz verdi. 'Her zaman kolayca fark edilir ve kolayca görülür olacağım.' Her arkadaşına takmaları için birer kurdele verdi, böylece hep birlikte parlak ve güvende olabilirlerdi. Ve o günden sonra orman renk ve kahkahayla doldu.

Yani eęer bir gn ormanı ziyaret ederseniz, kurdelelerle kaplı bisikletindeki tilkiyi arayın. Onu uzaktan gelirken, arkadaşları yanı başında göreceksiniz. Ve güvenlięin ve dostluęun en iyi icatlar olduęunu bileceksiniz. Felix sonsuza dek mutlu bir şekilde bisiklete biner, kolayca fark edilir ve kolayca görülr, parlak bir kurdele merhaba diye el sallar.